

kes sudab ülesarvata, kui mitto sugu
tööd ja ammeti-lifet ma-ilmas on? Agga
igga ammetil on omma waewa ja tülli.

Jubba sest mis nimmetati, näme, et kui
Iggamees se eest, mis temma hõleks lan-
gend, ärratüddinematta murret kañnab, Ig-
gamees siis kätte saab, mis ta tarvitab.
Sepärrast on Jummal ka iggaühhe Ülle-
ma peäle pañnud, tähhele pannema, kas
Iggauks teeb mis temma kõhus on.

Sest kui iggamees omma tahtmist möda
tohhiks weddeleda, kust se siis sola saaks,
kes maad harrib? Ehk, kust se leiba saaks,
kes sola kedab? Ehk, kust need saaksid lei-
ba ja sola kes rauda walmistawad? Ehk
kust need saaksid rauda, kes leiba ja sola
saatwad?

Nenda jääksid kõhe keik teggemissed fin-
ni, ja Iggauhhet olleks püdo sest, mis tem-
male keigetarwilissemaks abbiks tulluks, kui
mitte Kuningad ja Kohtud ja Üllemaad peä-
le kääksid et keik tööd diete tehakse ja ig-
ga wastastik-tehtud tenimisse, kaup find-

laste petakse. Sest Nedsinnatsed Üllemaad
peawad ükslasse innimesse ja keik Rahwa
Seisust tähhele pannema, ja sedda Jum-
malale ärrawastama. Sest otsego meil
ühhe ihho sees palju liikmid on; aggo kei-
gil liikmellel ep olle ühtesuggust tööd, nen-
da on meid ka palju üks ihho Kristusse
sees. Agga iggaüks ennese kõhal, olleme
teine teise liikmed. Sedda loeme Pühhas-
Kirjas. Rom. 12, 4. 5.

Keigewaesemast palgalisest, keigesure-
mast Keisrist sadik, on siis agga se armas
Jummal melest, kes keelmatta teeb, mis
kõhus on; sest sega sünnib Jummal taht-
minne Ma peäl kui taewas.

Keik sedda panni se wanna moistlik Mees
neid tundma, ja ütles wimaks: Teie tea-
te, et ma norel eal omma Herraga liggi
keik ma-ilma ollen läbbi käinud, möda
maad ja möda mert; mis minna teise üt-
len, ei olle siis mitte tulest woelud, waid
ma ollen sedda keik näinud, ja ükski ei woi
sedda walleks aiada — ollen sedda iggas